

Portofolii. Jurnal de bord

De șase ani publicăm într-un volum online pe site-ul asociației poveștile selectate în cadrul concursului de scriere creativă deschis pentru toți elevii. Deja sunt patru ani de când numărul 3 al revistei apare cu un supliment. Cronică a întâlnirii finale a elevilor și consilierilor din cadrul Lecturiadelor, suplimentul, în același timp, este și o selecție a materialelor produse în atelierele de la Cluj. Mai puțin însă am valorificat portofoliile, piesa de rezistență a Lecturiadelor. Portofoliile sunt antologii tematice însoțite de jurnale de bord, lucrate în comun de membrii cercurilor.

În cadrul temei mari din 2017, „Un loc pentru fiecare”, tema portofoliilor a fost *Locurile noastre de toate zilele*. Regulamentul prevede condițiile care trebuie respectate precum și, în funcție de acestea, criteriile de selecție și punctajul. De exemplu, în anul acesta, în cazul antologiilor s-au fixat numărul de pagini (între 12 și 36), tipurile de texte (informativ, memorialistic, portret narativ, recenzie, interviu, ghid), numărul de fotografii originale (12). Tot prin regulament am oferit o bibliografie orientativă – Umberto Eco, *Istoria târâmurilor și locurilor legendare*, (RAO, 2012), *Casele vieților noastre* (Humanitas, 2014), Adina Popescu, *Povestiri de pe Calea Moșilor* (Casa de Pariuri literare, 2014) – și am recomandat utilizarea surselor locale – monografii, ghiduri etc. Jurnalul de bord relatează etapele realizării antologiei – de la nașterea ideii, documentarea, scrierea materialelor, selecția și organizarea până la lansarea ei, feedback-ul și, în funcție de acesta, pregătirea formei finale a portofoliului înscris în etapa pe țară a concursului.

În rest, participanții sunt liberi să-și aleagă subtitlul antologiei, structurarea materialului pentru ambele documente în funcție de propriile criterii și tehnoredactarea.

Pentru etapa finală din anul acesta au fost selectate 10 portofolii. Pentru că nu facem o ierarhie strictă, voi face o descriere succintă a patru dintre ele în ordinea alfabetică a localităților de unde provin membrii cercurilor.

1. Arad, *Pe drumuri de poveste*. „Cercul de lectură al adolescenților împătimiți de călătorii”, extins anul acesta la nivelul întregului Colegiu Moise Nicoară, își structurează antologia pe două niveluri: *Ce spune Eco despre asemenea locuri*, *Ce zicem noi despre locurile noastre*. Astfel, în

poveștile lor (i)reale găsesc corespondențe între Eldorado și ștrandul Neptun, Insula Utopiei și Lunca Mureșului, Insula lui Solomon și castelul Purgly, Miezul Pământului (Agartha) și tunelul de sub Casa cu lacăt. Legătura între cele două planuri este făcută de rubrica *Știi că...* în care cititorul găsește informații interesante și surse de documentare. Antologia este ilustrată cu reproduceri după tablourile unor pictori arădeni.

2. Cluj, *Sala de spectacol*. „Orizonturi”, cercul gimnaziștilor de la Colegiul Emil Racoviță, se concentrează asupra unui singur loc – sala Operei Române, prilej pentru a face o incursiune în istoria teatrului, pentru a descrie sala de spectacol de azi, pentru a scrie un decalog cu regulile de comportament ale spectatorului, pentru o comparație între textul literar și punerea lui în scenă, pentru a învăța cum să se scrie o cronică de spectacol și, în cele din urmă, prilej pentru a muta spectacolul în școală, punând ei înșiși în scenă „Lumea circului”. Același spectacol s-a jucat în scopuri umanitare pe o scenă mult mai mare în fața unui public mult mai numeros.

3. Iași, *Ceea ce nu se uită*. Membrii clubului „Tele City”, elevi din ultimele clase ale Colegiului Național, lucrează aproape profesionist. Scopul portofoliului – „cum să privești orașul, să-l descifrezi, să comunici, să înveți...” – e pus în practică prin 12 mostre de „performance telematic participativ”, centrate pe spațiile cu valoare culturală din orașul lor: Parcul Copou, Școala Vasiliană, Casa V. Pogor, propria lor școală ș.a.m.d. Echipa celor de la Iași a realizat și filmul de prezentare al întâlnirii de la Cluj (Lecturiada elevilor – prin Cluj Napoca – YouTube).

4. Valea Moldovei, județul Suceava, *Dealuri și văi*. Dacă anul trecut membrii cercului „Aspirații” au fost interesați de iele, ursitoare și alte „făpturi” în care mai cred localnicii, anul acesta și-au îndreptat atenția asupra legendelor care au dat numele unor locuri din jurul satului. Moartea eroică a unui grănicer e legată de „Piatra lui Vlad”, țarina „Trestia” a fost 150 de ani granița cu Austria, „La spânzurătoare”, loc aflat astăzi în livada consăteanului lor, Gheorghe Marcu, și-a luat numele după un episod tragic întâmplat pe la 1900.

Portofoliile au fost expuse cinci zile în holul mare al Bibliotecii „Octavian Goga” și prezentate în cadrul Departamentului de Jurnalism, FSPAC din Cluj când autorii lor au intrat în dialog direct cu publicul.

Monica Onojescu

„...îmi amintesc de
Turnul de apă.”

Sala Operei Române din
Cluj

Strada Lăpușeanu, Iași
<https://www.youtube.com/watch?v=V1ymvbydCfQ>

„Există un document care
atestă existența satului
nostru înainte de 1453...”

În loc de anchetă: La ce e bună poezia?

Primul atelier de poezie în cadrul întâlnirii de la Cluj cu finaliștii Lecturiadei 2017 „Un loc pentru fiecare” urma să fie ținut pe skipe de Simona Popescu. Au intervenit însă anumite probleme tehnice și a fost nevoie să modificăm scenariul inițial. Însă am folosit ca linie directoare scrisoarea adresată tuturor participanților de invitata noastră și am încercat să suplinim farmecul prezenței fizice (chiar dacă pe skipe) lăsând să ne vorbească Profy și prin alte câteva fragmente (nu numai cele din scrisoarea) selectate din *Lucrări în verde sau Pledoaria mea pentru poezie*.

Pentru a atrage atenția celor prezenți asupra temei, *La ce e bună poezia*, am recurs la un exercițiu de scriere liberă. Aplicându-l, nu am urmărit testarea cunoștințelor dobândite în școală, ci o reacție emoțională și sinceră față de poezie. La cele șapte întrebări au răspuns „pe nerăsuflăte”, adică în 15 minute, elevii și consilierii lor. În acest interval de timp a intrat și lectura a două poezii.

Acestea au fost întrebările și timpul acordat pentru răspunsul la fiecare:

1. Vă place să citiți poezie? Da/Nu. (30 de secunde)

2. Scrieți nume de poeți pe care i-ați citit sau despre care ați auzit. (1 minut)

3. Scrieți un vers dintr-o poezie despre care ati învățat la școală. (1 minut)

4. Scrieți un vers sau mai multe reținute din poezii pe care le-ați citit pentru propria voastră plăcere. (2 minute)

5. Citiți poezia *Harta* de Marin Sorescu (poezia e reprodusă la începutul suplimentului). V-a plăcut?/Nu v-a plăcut? De ce? (2 + 2 minute)

6. Citiți fragmentul de poezie din „caietul de învățătură” de la începutul acestei zile (un fragment din Simona Popescu, *Despre circulația poeziilor și a timpului în natură*, în *Lucrări în verde sau pledoaria mea despre poezie*). V-a plăcut?/Nu v-a plăcut? De ce? (2 + 2 minute)

7. Ce este poezia pentru tine? / La ce e bună poezia (pentru tine)? 2 minute

Am discutat tot „pe nerăsuflăte” și răspunsurile: cu ridicări de mână la prima întrebare și enumerare de nume și versuri la întrebări-

le 2, 3 și 4. Am insistat ceva mai mult la ultimele întrebări.

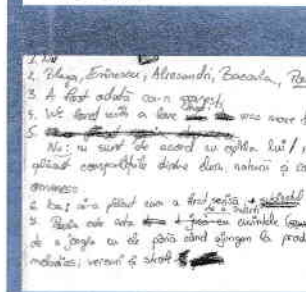
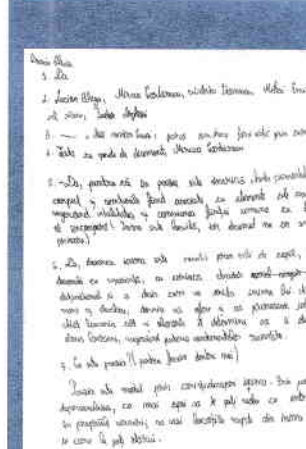
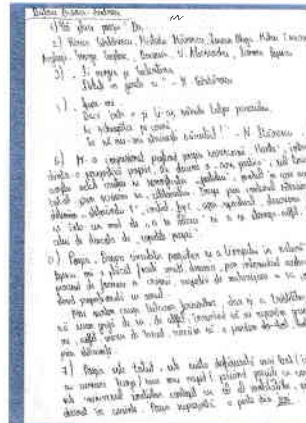
Dintre cei 50 elevi și profesori prezenți, 9 (numai elevi) recunosc că nu le place poezia, ceea ce ar reprezenta cam 30%. Nu are rost să trecem în revistă numele poezilor sau versurile reținute. Chestionarele nu sunt semnate în toate cazurile, dar e ușor să-ți dai seama după numărul și numele de poeți și cantitatea de versuri care sunt ale profesorilor, care ale elevilor și ce vârstă au aceștia.

Puțini elevi, chiar dintre cei care mărturisesc că le place poezia, își amintesc un vers – foarte rar mai multe, adesea în engleză – dintre cele memorate pentru că le-au spus ceva la un moment dat. În schimb, chiar și cei care au răspuns cu „nu” la prima întrebare, descoperă că le plac cele două poezii: „Da. Pentru că poetul creionează o hartă a trupului pe care o asociază cu o hartă din natură.”; „Îmi place această poezie deoarece ne arată o altă modalitate de a interpreta o hartă. Ne învață să privim nu doar cu ochii, ci și cu mintea și cu sufletul.” – despre poezia lui Marin Sorescu.

„Da. Mi-a plăcut din pricina stilului stradal, lejer, neliterar [...]”; „Da. Fragmentul este superb. Combinația dintre limbajul/vocabularul și ideea de a-i da inimii viață prin intermediul artei, cumva strengărește, mă duce cu gândul spre primordialul inocenței.” – despre poezia Simonei Popescu.

Am selectat câteva răspunsuri și la întrebarea a șaptea. Și de data aceasta, numai dintre cele ale elevilor: Unele sunt exaltate („Poezia este locul în care poetul făurește, din cerneală și hârtie, o poartă către tărâmul imaginației.”) altele, simpatice (iată unul provocator al unui băiat care mărturisește că nu-i place poezia: „Poezia este un provocator de sentimente prin descrierea unor acțiuni și peisaje. Poemele mai profunde diferă de cele mai vesele, nu doar prin starea declanșată, ci și prin rimă.”). Sunt și dintre cele care se apropie de pledoaria pentru poezie din scrisoarea Simonei Popescu („Poezia pentru mine reprezintă un mod de viață, de a te exterioriza și de a împărtăși; reprezintă esență și profunzime; evadare din banalitate, libertate, onestitate, intensitate, izvor infinit, efervescentă, o imagine/o viziune panoramică detaliată a sufletului omenesc.”).

Din moment ce m-am oprit numai asupra elevilor, am putea să ne întrebăm: de ce i-am supus acestui supliciu și pe profesori (majoritatea predă literatură). Intenția a fost să-i determin, chiar dacă pentru puțin timp: 1. să treacă

în aceeași tabără cu elevii lor, dând răspunsuri în calitate de cititori de poezie; 2. să-și observe elevii exprimându-se sincer, într-un altfel de cadru decât cel al sălii de clasă, neîncorsetați de definiții și de formule prefabricate.

Iar după ce ne-am conformat îndemnului Simonei de a viziona câteva secvențe din *Dead Poets Society*, am dat fiecăruia prima parte din scrisoare cu rugămintea ca, după ce o citesc, să-i pună o întrebare autoarei.

Dragi prieteni,

Îmi pare rău că nu sînt cu voi acolo. Știu că v-ați adunat pasionații de poezie de vârste diferite. Și mai știu că pentru fiecare poezia e... altceva! Nu-i așa?

M-am gândit și ieri și alaltăieri la voi, am scris azi pe laptop cîte ceva cu voi în minte, am adăugat pentru cei mai mari cîteva fragmente din mesajele trimise studenților mei care s-au înscris anul trecut la cursul de scriere creatoare.

Îi salut pe profesorii voștri. Dacă vorbiți cu ei despre poezie în afara orelor de clasă, așa zice că ei sînt adevărații profesori de literatură.

Adevăratului profesor îi pasă de elevii lui care nu sînt doar niște elevi. Adevăratul profesor e dăruit cu pasiune și generozitate. Mare noroc să ai de-a face cu un adevărat profesor de literatură! (Poate aveți timp să vă uitați acasă peste un film minunat, *Dead Poets Society*. O să vă placă mult. E vorba despre adevăratul profesor de literatură și despre cum devin elevii adevărați iubitori de poezie.)

PENTRU ELEVII DE ȘCOALA GENERALĂ

Poezia îți place, e, pînă una, alta, ceva nostim, simpatic. Adesea cu ritm și rimă. Ai memorie bună și poți chiar s-o înveți pe de rost, dacă are rost. Nu întotdeauna are rost. Sînt și poezii din cale-afară de urîte.

Poezia e, pentru tine, acolo unde găsești emoția, bucuria. Jocurile pe computer sînt, uneori, poetice (JOURNEY, de pildă), după cum altele sînt antipoetice (violente și mecanice și repetitive și stupide). Multe filme pentru copii (și mai mari, ca mine) sînt poetice. Fantezia e, la această vîrstă, tot ce poate fi mai emoționant. Cîndva veți descoperi

și realitatea, care conține uimitoare momente de suprarealitate, multe fapte poetice, mișcătoare. Și realitatea e emoționantă.

Simplitatea e, la această vîrstă, tot ce poate fi mai tulburător. Veți descoperi și emoția dată de complexitate. După această descoperire nu veți mai pune una deasupra celeilalte. Pentru un poet, ele lucrează împreună.

Dragi elevi, nu vă încurcați cu comentariile literare (deși nu e rău să înțelegeți literatura și ca mecanism, „comentariile” alea – depinde cine le face! – pot fi uneori lămuritoare, nu doar gumă de mestecat de care te lepezi după examene)! Mai bine pur și simplu bucurați-vă! Și, mai ales, nu uitați că poezia nu e legată numai de versuri!

Cîndva, o să vă uitați la poezia care vă place acum cu nostalgie și duioșie. E doar primul capitol din întreaga poveste...

PENTRU ELEVII DE LICEU

Dacă aș fi fost acolo, cu voi, v-aș fi pus la începutul întîlnirii noastre niște fragmente din filmul *Dead Poets Society* (exista și o carte scrisă după ce a apărut filmul, a fost tradusă la noi cu titlul *Cercul poezilor dispăruți*):

<https://www.youtube.com/watch?v=Is5eyrEc1Mg>

<https://www.youtube.com/watch?v=aS1esgRV4Rc>

https://www.youtube.com/watch?v=nJ_htuCMCqM

https://www.youtube.com/watch?v=PpJtEXT_T9k

<https://www.youtube.com/watch?v=coTt9tmXjrw>

<https://www.youtube.com/watch?v=coTt9tmXjrw>

<https://www.youtube.com/watch?v=coTt9tmXjrw>

<https://www.youtube.com/watch?v=coTt9tmXjrw>

<https://www.youtube.com/watch?v=coTt9tmXjrw>

<https://www.youtube.com/watch?v=coTt9tmXjrw>

<https://www.youtube.com/watch?v=coTt9tmXjrw>

<https://www.youtube.com/watch?v=coTt9tmXjrw>

<https://www.youtube.com/watch?v=coTt9tmXjrw>

<https://www.youtube.com/watch?v=coTt9tmXjrw>

<https://www.youtube.com/watch?v=coTt9tmXjrw>

<https://www.youtube.com/watch?v=coTt9tmXjrw>

<https://www.youtube.com/watch?v=coTt9tmXjrw>

<https://www.youtube.com/watch?v=coTt9tmXjrw>

<https://www.youtube.com/watch?v=coTt9tmXjrw>

<https://www.youtube.com/watch?v=coTt9tmXjrw>

<https://www.youtube.com/watch?v=coTt9tmXjrw>

<https://www.youtube.com/watch?v=coTt9tmXjrw>

<https://www.youtube.com/watch?v=coTt9tmXjrw>

Apoi, v-aș fi întrebare ce e poezia pentru voi. Ați fi scris fiecare ceva pe o bucată de hîrtie. (sau ați fi desenat ceva în 5 minute). Nu e ușor să răspunzi, întrebarea pare... didactică.

Răspunsul spune ceva despre tine! Vă trimit niște răspunsuri de la cîteva poeți (unii faimoși):

Poetry is...

<https://vimeo.com/4407987>

Ceva de la Patti Smith. FOARTE IMPORTANT!

<https://www.youtube.com/watch?v=L2EO3aXTWwg>

*

Cîndva am scris o carte despre poezie, despre poezii de multe feluri, despre cititori (studenții mei cărorora, pe atunci, nu le plăcea deloc poezia. Nu din vina lor.). Era o vreme cînd poezia era... UNCOOL. Am impresia/sper că timpurile s-au schimbat.

Din cartea aia care se numea *Lucrări în verde. Pledoaria mea pentru poezie*, două fragmente:

Lasă bunătatea să vorbească

Lasă bunătatea să vorbească nu te lua după javră!

Să scrii sau să citești să vorbești sau să taci cu un fel de bunătate¹

bunătatea nu are nici o legătură cu bunicuțele cu bunătățile cu bună-ziuă cu bună-voință nici cu pofta bună

„Dar eu n-am nevoie de bunătate

nu pontifii obezi ai Bunătății (micuța doamnă bătrînă, preotul din vecinătate, poetul celebru) o, nu, nu Atotputernica Bunătate”²

Ce este Bunătatea?

Beautiful Thing

Bunătatea e *Lucrul Frumos* despre care e vorba în *Paterson*...

E „puls de eliberare
pentru atenta
și ascultătoarea mea minte”

Lui *Lucru Frumos* i-au tras una peste
nas³.

În fiecare secol i-au tras una peste
nas.

În fiecare deceniu și-n fiecare an și-n
fiecare zi și-n fiecare clipă

Lucrul Frumos o ia peste nas
o ia peste nas și cu așa zise „lucruri
frumoase”...

Aș spune ca tine, despre tine, willi-
am carlos williams:

Ești un poet care crede
că puterea frumuseții
îndreaptă toate strâmbătățile.
Eu cred la fel.”⁴

Note

¹ Vezi și *Trilogia bunătații* a lui Lars von
Trier.

² Gregory Corso.

³ Vers din *Paterson*.

⁴ Aș spune ca tine:

Rene Char,

Ești un poet care crede

Că puterea frumuseții

îndreaptă ate strâmbătățile.

Eu cred la fel.

PENTRU ORICINE, INDIFERENT DE VIRSTĂ!

Poezia înseamnă frumusețe, dem-
nitate, curaj, bucurie, înțelegere,
empatie, libertate, firesc, generozit-
tate, atenția pentru tot ce pare mic,
fără semnificație, tot ce se ascunde
de privirea obosită, dirijată. Poezia
e timp pentru tine. Pentru viața ta.
Poezia nu e în cărți (e și acolo!), po-

ezia e peste tot, licărește, doar să ai
ochi s-o vezi, să ai simțuri s-o simți.
Atunci ai să vezi singur ce se întâm-
plă cu tine. Dă-ți o șansă!

Poezia e acel mic triumf când nu
te rușinezi cu totul că faci parte
din specia umană. Specia umană
conține milioane de ființe poetice
(nu mă refer doar la cei care
scriu versuri), nu doar mediocri,
indiferenți și monștri.

Și acum, un mic joc pentru voi.

Vă așezați pe două rânduri, față-n
față. Faceți pereche. Multe perechi
Cei de pe rândul întâi scriu o propoziție
care să înceapă cu ÎNAINTE AM...,
ceilalți o propoziție care să înceapă cu
APOIAM.... Să vedem ce text vă iese!

Pot participa și dragii noștri profesori...

Am încheiat atelierul cu exercițiul de
scriere propus tot de Simona Popescu.
Ce a ieșit veți putea citi în supliment.
De fapt a fost primul experiment de
scriere și lectură colectivă. În același
timp s-a produs și prima tentativă de
a coborî poezia din Olimp, printre noi,
muritorii de rând. Tot ce s-a întâmplat
în zilele următoare în atelierelor de po-
ezie, când, pe rând, am scris despre
locuri și *locuri*, despre fețele infinite
ale realității („prinse în liste”, perce-
pute prin senzații umane și nonuma-
ne ș.a.m.d.); în atelierelor de jurnalism
și fotografie (când i-am descoperit pe
ceilalți în „portrete conversaționale”
ori când ne-am descoperit, atât cât am
vrut și am putut, pentru alții sau ne-am

autodescoverit; în vizite la librării sau
studiouri de balet, vizionări de specta-
cole, plimbări în grupuri mai mari sau
mai mici prin parcuri, pe străzi vechi
sau la Grădina Botanică a fost pus sub
semnul șansei despre care ne scrie Si-
mona Popescu, de a deveni „ființe po-
etice”.

La începutul fiecărei zile am reluat
întrebarea: Vă place poezia? Da/Nu? În
ziua a cincea dintre cei nouă adversari
declarați ai poeziei mai rămăseseră pa-
tru.

Partea a doua a scrisorii Simonei am
dat-o în ziua a cincea, când ne pregă-
team de despărțire, ca „merinde pentru
drum”. Poate unii vor dori să devină nu
numai „ființe poetice”, ci chiar poeți.

Un răspuns la o întrebare pusă de doamna profesoară Monica Ono- jescu:

*La ce e bun poetul în vremuri de
restricte?*

Poeții sînt căutătorii de poezie
din ascunzișurile lumii (deși poezia
se desfășoară sub ochii noștri chiar
în plină zi, tot timpul – și cu toate
astea n-o vedem!). Și tot ei ne ajută
să ieșim din banalul care ne înghite
ca un șarpe boa, și nici nu ne dăm
seama. Ne ajută să vedem mai bine
(și cu ochii interiori), să auzim mai

bine (și înțelegînd), să fim mai inteli-
genți și mai buni, mai generoși, mai
onești, mai demni, mai autentici, mai
curajoși. Ei lucrează cu un alt fel de
cunoaștere, opusă celei școlare (și
ea atît de importantă pentru viitorul
nostru profesional, cum se zice). E o
cunoaștere de tip analogic, pe
care doar ei și filozofii o răspîdesc
în lume. Îmi vine acum în minte o
imagine de la ora de fizică, o exper-
iență pe care sigur v-a prezentat-o
și profesorul vostru la lecția legată
de cîmpul magnetic. Se presară pe o

foaie de hîrtie pilitura de fier și, pe
dedesubt, plimbi o bucată de ma-
gnet care atrage pulberea în fel și
chip, în varii modele. O cunoaștere
de pulberi și fragmente diamantine,
așadar, care se regroupează continuu
în tot felul de structuri în funcție de
cîmpul magnetic (care ești tu, care
e lumea înconjurătoare). Cam atît,
acum, despre cîmpul... poetic.

Cîteva fragmente dintr-o scrisoare către studenții mei:

Poezia ta seamănă cu tine!

O poezie e ca un scurt-metraj, cîteodată. Ceea ce „se vede” trebuie să aibă semnificație, chiar dacă e vorba despre o... cană.

Scurt-metrajele pot avea un fir narativ, dar contează mai mult restul (detaliile, alți... cili vibrații narativi). Să privim un pic spre videoclipurile cu substrat (construcție) poetic (ă). Vă aleg unul făcut de Michel Gondry.

<http://www.director-file.com/gondry/bjork/>

Fiți personali, nu impersonali! Învățați de la *personismul* lui Frank O'Hara:

Personism “was founded by me after lunch with LeRoi Jones on August 27, 1959, a day in which I was in love with someone (not Roi, by the way, a blond). I went back to work and wrote a poem for this person. While I was writing it I was realizing that if I wanted to I could use the telephone instead of writing the poem, and so Personism was born”.

Poezia ca o scrisoare. Folosește limbajul direct! În scrisori nu metaforizezi. Scrisorile sînt de multe ori emoționante.

Nu uitați că literatura, poezia mai ales, seamănă, într-un fel cu visele noastre – adică există un conținut manifest (care se vede) și un conținut latent (care trebuie înțeles).

Dacă vreți să vorbiți despre nefericire (și tot ceea ce ține de domeniul tragicului care văd că vă atrage [și] inercial – tragicul pare mai... profitabil pentru literatură), feriți-vă de cuvintele de resort! (suferință, durere etc.). Sugerați. A sugera, iată visul!, cum spunea Mallarmé.

Dacă poezia voastră poate fi însoțită de un sound du(b)ios (de vioară, de pildă), dacă merge cu larmoiantul sunet, e ceva în neregulă cu ea. Să meargă mai bine cu sunetul... industrial! Sper să vă amintiți contextul (vorbeam despre filmările penibile cu poeți citind prin natură poezii, cu sonorizări melopeice care să adauge patetism).

Legat de asta, atenție la tot ce vine din zona kitsch-ului! (cai, amurg, eventual cai alergînd în amurg, păsări în zbor, flori solemne, „expresii frumoase”, intenții artistice sărace, ieftine, patetism etc.)

Kitsch-ul este mecanic și lucrează prin formule. „Kitsch-ul înseamnă experiență suplinitoare și senzații false” (zice Clement Greenberg/caută Google). Ironia, autoironia sînt instrumente de lucru pentru viitor. Măcar la început vă scapă de înclinațiile spre îndoielnicul sentimentalism.

Un poet adevărat e cineva care citește multă poezie (nu ca un tocilar sau ca un premiant) și încearcă să-și construiască „tradiția” lui. E o necesitate, nu o obligație de serviciu!

Așa că nu pierdeți timpul! Citiți și *Tradiția și talentul personal*, în *Eseuri-le* lui T.S. Eliot. Poate faceți pînă la sfîrșit o listă cu „ai voștri”.

Mică bibliografie de început

poezii adolescenți: Rimbaud și Lautréamont

Juvenal și Martial

Ezra Pound, desigur (te ajută, la început, să spargi școlăreala din cap)

T.S. Eliot – emoție și construcție

Ion Barbu, *După melci*

Bacovia, *Stanțe burgheze*

și, deocamdată, dintre americani

John Barryman

<https://www.youtube.com/watch?v=GpimsgfNj7c>

traducerea

<https://traduceriledesambata.wordpress.com/2015/09/12/2-poe-me-de-john-berryman/>

Vedeți cum lucrează JB?

Vedeți cum lucrează JB?

Vedeți cum lucrează JB?

Nu imaginați, ci un fel de *statements*.

Cam ce fac poeții germani din România (*Antologia Vînt potrivit pînă la tare*). Ai ceva de spus. Gîndești ceva. Simți nevoia să exprimi această gîndire-simțire. Ai o atitudine, simți nevoia să o exprimi în cuvinte. Propoziții simple. Emoția e, uneori, un efect al simplității, directetii, sincerității, așa cum se întîmplă adesea în conversațiile pe care le avem cu prietenii. Nu? Fără pompozenie metaforică. (Despre metaforă – și reabilitarea ei – o să vorbim spre sfîrșit, după ce vă lecuiți de metaforism – o boală a începătorului).

Deocamdată afit.

Vă salut cu simpatie,

Simona Popescu

Vă salut cu simpatie,

Simona Popescu

Vă salut cu simpatie,

Simona Popescu

Vă salut cu simpatie,

Simona Popescu

Vă salut cu simpatie,

Simona Popescu

Vă salut cu simpatie,

Simona Popescu

Vă salut cu simpatie,

Simona Popescu

Vă salut cu simpatie,

Simona Popescu

Vă salut cu simpatie,

Simona Popescu

Vă salut cu simpatie,

Simona Popescu

Vă salut cu simpatie,

Simona Popescu

Vă salut cu simpatie,

Simona Popescu

Vă salut cu simpatie,

Simona Popescu

Vă salut cu simpatie,

Simona Popescu

Vă salut cu simpatie,

Simona Popescu

Vă salut cu simpatie,

Simona Popescu

Vă salut cu simpatie,

Simona Popescu

Vă salut cu simpatie,

Simona Popescu

